

Husz mázsa fa

(A Délmagyarország munkatársától.) Érdekes bűnügyet tárgyalt szombaton a szegedi törvényszék Gömörj-tanácsa. Hevesi József dohánygyári munkás és felesége, valamint Borsi János fűszerkereskedő volt az ügy vádlottja. Hevesi József a múlt év őszén felkereste Szenesi Ferenc fakereskedőt és előadta, hogy 20 mázsa fát szeretne vásárolni. Szenesi kijelentette, hogy ad, de — tulajdonjog fenntartásával és úgy, ha valaki garanciát vállal érte. Hevesiék felkeresték Hódor Lajos dohánygyári portást, aki kezességet szokott vállalni a munkásokért, de ezuttal nem volt hajlandó. Hevesiék nem estek kétségbe. Elkészítették a garancia-levelet és Hevesiné ráírta Hódor nevét. A fát megkapták. Ők azonban nem a saját használatukra szereztek, hanem felkeresték Borsi János kereskedőt és eladták neki a fát.

CSILLÁRT

METEOR-csillárgyárban vásároljon

Négylámpás csillár P 17.—

Modern állólámpa P 4.—

Árlistás választék.

Részletekre is.

Kérje most megjelent árjegyzékünket.

METEOR villamossági és csillárgyár Rt.

Kőrász-uca 11-

Telefon 33-76

Borsi leszállította a fát és ekkor kiderült, hogy csak 16 és fél mázsa a sulya. Visszamentek Szenesihez, aki így tudomást szerzett a furcsa tranzakcióról. A bíróság a Hevesi-házaspárt 30—30 pengő pénzbüntetésre ítélte, Borsit ellenben felmentette a vád alól.

Koestlin

Tejszín-maláta

Egy csomag 20 fillér.

köhögés ellen

Nem lehet felmondani és felemelni a kereskedők adóját,

meri az elmúlt év forgalmi és kereseti eredménye visszaesét és súlyos csatlódást hozott

(A Délmagyarország munkatársától.) A kereseti, jövedelem és vagyonadó rögzítések felmondásának határideje január 31-én lejárt. A kérelmek feldolgozása most van folyamatban az adóhivatalnál, de annyi már is megállapítható, hogy a rögzített adók felmondása lényegesen szaporodott, ami annak következménye, hogy a jövedelmek csökkentek, a kereseti viszonyok tovább romlottak.

Februárban a pénzügyigazgatóság ugyan csak felmondással él azoknál az adózóknál, akiknél a jövedelemben, vagyoni és kereseti viszonyokban javulás állott be. A pénzügyigazgatóság arra készül, hogy nagyszámban mondja fel a nagyobb szegedi kereskedőknek és iparosoknak az adóját; bekérte a vállalatok mérlegeit, tárgyalásokat folytat velük a rögzített adók felmondásáról. Kereskedők és iparosok körében nagy megdöbbenéssel fogadták ezeket a híreket.

A kereskedelem és az ipar általános helyzetét élénken világítja meg az a nyilatkozat, amelyet

VÉRTES MIKSA

kormányfőtanácsos, a szegedi kereskedelmi és iparkamara elnöke tett:

— Miként a lelkiismeretes —, gondos kereskedőnek és iparosnak kötelessége az évvégi számadásával kapcsolatos mérlegkészítés, hogy a hivatásával elért eredmények alapján számotvehessen kötelezettségeivel, akként a lelkiismeretes adóhósnak sem lehet más szempontja a kereskedők és iparosok adózási viszonyainak megállapításánál, mint az, hogy az adóalanyok kereseti adója a tényleges üzleti és kereseti viszonyoknak megfelelő legyen.

— Szegeden és általában a Kamara területén, az elmúlt esztendő hónapjait bizakodás és reménykedés töltötte el és nem tagadható, hogy az év első hónapjaiban ezekből a lélektani szempontokból kiindulva a forgalmi viszonyokban, ha emelkedés nem is, de mindenesetre valamelyes lendület volt tapasztalható. A gazdasági élet lendülete azonban számos okból kifolyólag csak látszólagos volt, mert általánosságban az év legnagyobb részében mindenütt izgalmak észlelhetők, amelyek nemcsak gazdasági, de főként politikai természetűeknél fogva valóságos abnormális gazdasági állapotot teremtettek. Az abnormális gazdasági helyzet, a gazdasági élet további korlátozásával még jobban megszükkítette a kereskedelem és ipar kereseti lehetőségét.

— Az elmúlt esztendő a tűzifa-, burgonya-, gyümölcs-, buza-, toll-, baromfi-, gyapjú-, élővad- és a zsirület terén további különleges kényszerintézkedéseket és korlátozásokat hozott, amelyek a kereskedelem életlehetőségét megcsor-

citották, levegőjét és kereseti lehetőségét ugyszólván majdnem megsemmisítették.

KÖRMENDY MÁTYÁS

országgyűlési képviselő, az ipartestület elnöke a város iparoságának múltévi helyzetéről a következőkben nyilatkozott:

— A szomorú valóság az, hogy a legszörnyesebb helyzetben vagyunk, illetőleg voltunk az egész esztendő folyamán. Azt talán nem mondhatom, hogy rosszabbodott volna helyzetünk. Az adott viszonyok nagy válságában azonban a stagnálás is súlyos helyzetet jelent. Ez azt jelenti, hogy az iparoság minden igénvét a minimumra szorítva kizárólag megélhetését tudja a legszigorúbb körülmények között biztosítani. A nehéz viszonyok megakadályoznak minden alkotást, minden ambíciót letörnek.

— Beszélienek azonban a számok. A kézműipar helyzetének legérzékenyebb mutatója a tanoncok száma. Amikor konjunktúra van, nemcsak az iparos vesz fel szívesen tanoncot, hanem érdeklődés fokozódik az ipar, mint megélhetést biztosító foglalkozás iránt. Tíz esztendővel ezelőtt, 1925-ben az ipartestület 1472 tanoncot szerződtetett le. Ez a szám 1926-ban 1388-ra, 1927-ben 1320-ra, 1928-ban 1256-ra, 1929-ben 1122-re csökkent. A következő esztendővel kezdve zuhanásszerűen csökkent a tanoncok száma, 1934-ben már csak 659 inas szerződött le Szegeden. Ez azt jelenti, hogy minden ötödik mesternek van egy tanonca.

— Azt hiszem ennél ékeesebb bizonyíték egyben szomorúbb képet nem kell a szegedi iparoság helyzetéről. Ilyen helyzetben a szegedi iparoság még sohasem volt.

— Mindezen körülményekhez, ha még hozzászámítjuk az év utolsó hónapjaiban körézt jugoszláviai kiutasításokkal kapcsolatos döbbenetes eseményeket, amidőn a szegedi kereskedelem és ipar ugyszólván karácsonyig való sággal nyomasztó légkörben küzdött: általánosságban adva van az a keret, amelyet vizsgálva egvesen parancsoló kötelességévé teszi az adóhósnak azt, hogy az eltörlendő adó-kivetési eljárás során a kereskedők és iparosok életlehetőségét megadja.

Dr. TONELLI SÁNDOR.

a kamara főtitkára az alábbiakban körvonalazta álláspontját.

— Az volt az általános tapasztalat, hogy az év első felében javulás mutatkozott. Ez azonban nem bizonyult állandónak, mert míg egyes szakmákban az első felében az üzleti forgalom 15—20 százalékos emelkedése volt tapasztalható, a második felében már visszaesés volt. Ennek részben olyan politikai okai voltak, amelyek kibatottak az egész kereskede-

lemre. Ilyen okok voltak a nemzeti szocialista agitáció Ausztriában, Dollfuss kancellár meggyilkolása, később a marseillesi királygyilkosság nyomán előállott feszültség, amely különösen éreztette hatását Szegeden és a Szegeddel szomszédos városok kereskedelmében.

Jó volt azonban aránylag a múltévben azon üzletek helyzete, — folytatta Tonelli főtitkár, — amelyek elsősorban a mezőgazdaság által szükségelt cikkek forgalombahozatalával foglalkoztak. Az 1933. évi nagy termés és az 1934. évi áremelkedés után a gazdák valamivel jobb helyzetbe kerültek, mint a megelőző esztendő során és így inkább tudtak vásárolni. Katasztrófálisan megromlott azonban az év második felében azoknak az üzleteknek a forgalma, amelyek ruházati cikkeket árusítanak. Az ősz ugyanis 1934-ben hosszú volt és így az októberben és novemberben szokásos téli üzlet a ruha, cipő és divatárúüzletekben majdnem teljesen elmaradt.

Dr. LANDESBURG JENŐ

mint a Kereskedők Szövetsége főtitkára adott nyilatkozatot a kereskedelem helyzetéről:

— Észleleteim szerint a szegedi kereskedelem is erősen érezte azokat a világgazdasági hullámzásokat, amelyek hatása alól a szegedi kereskedelem sem vonhatta ki magát. Az elmúlt egész év ugyancsak a bizonytalanság jegyében mozgott és ennek felelt meg a kereskedelem ügymenete is. Ami most már a szövetség működését közelebbről érdekli, a fontosabb események közül megemlítem a feltárlási kiállítások ügyét, amely legelőször szerepelt a közgazdasági élet rendjén. A törvény megalkotói a kereskedelem fellendülését várták ettől az akciótól, azonban ez nem következett be. Állandó sérelme a szegedi kereskedőknek, hogy még ma is számtalanszor adott alkalom a vidéki vevőket fővárosi bevásárlásokra csábítja.

— Állandó panasza volt a kereskedőknek és még ma is az, hogy az állam különleges elbírálással részesíti a szövetkezeteket.

— A tűzifa és szénkereskedelem régi óhaja most teljesedésbe akkor, midőn a Máv. igazgatósága szigorú rendszabályokat léptetett életbe azokra a vasuti alkalmazottakra nézve, akik a részükre természetben jutott tűzifa és szénjárandóságukat áruba bocsátják. Megállapítható azonban az is, hogy ezek a sérelmek a kilátásba helyezett szigorú rendszabályok ellenére sem szűntek meg egészen.

BÁSTYAI HOLTZER TIVADAR

kereskedelmi tanácsos nyilatkozatában ugyan csak azt állapítja meg, hogy nincs semmi javulás a kereskedők anyagi helyzetében:

— A múltévi végeredmény, — mondotta, — nem csekély differenciával gyengébb, mint az 1933-as volt. Az év háromnegyed részében azonban reménykedett a kereskedelem, hogy az üzletét jobb eredményekkel zárhatja, az utolsó 2 hónap azonban teljes csatlódást okozott. Az eredmény lényegesen kisebb, mint 1933-ban volt. Több oldalról kényszereladásokat lehetett tapasztalni, ami azután inzultenciákat vont maga után. Nagyon sokban ártott az üzletmenetnek az a körülmény is, hogy rendkívül hosszú volt az ősz és amikor a kereskedők hidegre számítottak, valóiban tavaszi idő volt. Ilyen körülmények között egyáltalán nem beszélhetünk arról, hogy a szegedi kereskedelem jobb eredménnyel zárta a múltévet, mint az 1933-as esztendőt.

KORDA JENŐ

törvényhatósági bizottsági tag álláspontját a következő nyilatkozatban részletezte:

— 1934. év tavaszán a gazdasági helyzet bizakodóan indult és az volt a kereskedők felfogása, hogy az évet jobb eredménnyel zárják, mint 1933-ban. Az év második felében azonban katasztrófális zuhanás következett be. A májusi szárazsággal együtt indultak el a bajok a kereskedelemben. Ekkor kezdve szemmel láthatóan nőttek az árho-